

УДК: 616.24-036.12

Небулайзерна терапія хронічних обструктивних захворювань легень

Гонко О.Ф., Шепітько К.В.

Кафедра післядипломної освіти лікарів-терапевтів

Вищий державний навчальний заклад України «Українська медична стоматологічна академія», м. Полтава

Однією з провідних ланок у патогенезі бронхообструктивного синдрому є порушення бронхіальної прохідності на тлі порушення муколцілярного транспорту, що відбувається як наслідок міліарної недостатності, зміни реологічних властивостей харкотиння. Актуальним є питання застосування небулайзерів в лікуванні хворих з бронхообструктивним синдромом при неможливості доставки лікарських засобів в дихальні шляхи ніяким іншим видом інгаляторів. Метою дослідження стало вивчення ефективності небулайзерної терапії у хворих на хронічні обструктивні захворювання легень (ХОЗЛ). Обстежено 34 хворих на ХОЗЛ II-III стадії (28 чоловіків та 6 жінок) віком 36-67 років, які були розподілені на 2 групи: I (n = 13) отримувала традиційну базисну терапію із включенням антибактеріальних засобів, муколітиків, сеансів спелеотерапії; II (n = 21) – на тлі традиційної терапії перед сеансами спелеотерапії отримували сальбутамол (Вентолін в небулах) по 2,5 мг та лазолван по 15 мг в 2,0 мл шляхом небулювання. Через 10 днів терапії відзначалось покращення клініко-лабораторних показників у хворих обох груп, але слід відмітити, що у пацієнтів II групи позитивна динаміка виявлена значно раніше (на 4-5 добу), що підтверджувалось достовірним зменшенням кількості нападів кашлю та задишки, покращенням відхаркування. Показники ФЖЕЛ та ОФВ₁ у хворих IIВ групи на 10 добу були вищими на 25,8% та 17,4% (p=0,001) у порівнянні з відповідними показниками у хворих I групи. Таким чином, включення небулайзерної терапії із введенням бронхолітиків та муколітиків дозволяє підвищити терапевтичну ефективність лікувальних заходів та якість життя хворих на ХОЗЛ.